

Spoštovani!

Potreben je napor in pogum, začeti odprt dialog med nekdanjimi nasprotniki. Danes smo se tukaj zbrali, da na pietetni način ustvarjamo pogoje, ki nacionalizme umirjajo in ustvarjajo priložnosti ter pogoje, da bo bivanje v tem čezmejnem prostoru lažje. S tem, ko se spominjamo in priklanjamo spominu na več kot 420 na tabli zapisanih vojakov, ki so padli v bojih za mejo po prvi svetovni vojni, pošiljamo sporočilo tudi živim. Spominska tabla/spomenik naj bo prežet s pacifizmom in naj nas opominja na grozote vojne, ki se pripetijo takrat, ko umanjka dialog med nasprotniki.

Nekdanji »bratje v orožju«, nato sovražniki, so danes združeni v smrti. Abecedni vrstni red njihovih imen razglaša to bratstvo in vabi k razmisleku o nesmiselnosti tolikih smrti in oboroženih konfliktov. Globalna negotovost in krhkost evropskega miru danes ter »obdobje skrajnosti«, ki smo mu bili priča v 20. stoletju, naj nam iz preteklosti prinesejo opozorila za sedanost in prihodnost.

Že od skromnih in nelagodnih začetkov leta 2013, ko so se pričele spominske prireditve v Velikovcu in se je s slovenske strani meje dogodka udeležil le predsednik Kluba koroških Slovencev v Ljubljani, Janez Stergar, je prireditev postopoma prerasla v resnično čezmejno srečanje s številnimi predstavniki civilne družbe in političnega življenja. Za mir in razumevanje si je potrebno neprestano prizadevati. Za utrjevanje obeh, pa je potreben odprt in vključujoči dialog, ki na široko sprejetih humanističnih načelih nagovarja kar največje število ljudi.

Spomenik nam ponuja možnosti za razmišljanje o sedanosti, o ravnanju z zgodovino in osebnimi zgodbami. Predvsem politični predstavniki ter predstavniki civilnodružbenih organizacij stojijo pred veliko odgovornostjo, da družbi prenašajo pomembna sporočila miru, sodelovanja in dialoga. Naj nam spomin na padle služi kot »obroč spomina«, ki ga danes zaključujemo in znova začinjamo v ustvarjanju skupne kulture spominjanja.

Priklanjam se spominu na tukaj pokopane in vse padle borce v bojih za mejo v letih 1918-19. Naj počivajo v miru in naj njihova žrtev služi kot opomin živim!

Hvala!